

[Socialministeren.]

forsvarligt, at når man passerede en grænse på 15.000 kr. i skattepligtig indtægt, så var enhver mulighed for hel friplads udelukket? Hvordan har det været socialt forsvarligt at acceptere, at når man passerede 30.000 kr.s grænsen, så var enhver mulighed for delvis friplads udelukket? Betydningen af ordet socialt må dog være, at man ikke rammer de svagest stillede. Her rammer vi ikke de svagest stillede, og vi tilgodeser endda mennesker og ikke mindst enlige forsørgere med indtægter, som endda i visse tilfælde ligger, som fru Clara Munck også nævnedes det, over gennemsnittet. Måske skulle man også i denne debat om, hvem der rammes, og hvor dårligt disse indtægtsgrupper er stillet, også tænke lidt på selve lavtlønsproblematikken.

Jeg må sige en ting til til hr. Albertsen. Det er da rigtigt, at udgiften på de 8,6 milliarder kr. omfatter driften af samtlige former for daginstitutioner, men det var jo også det, der blev spurgt om i udvalget. Det er derfor, man har givet denne besvarelse fra socialministeriets side. Men man skal måske være opmærksom på, at alene børnehaverne, som man jo også diskuterer her i dag, tegner sig for en udgiftspost på, jeg tror, det er mellem 2,5 og 3 milliarder kr. Jeg mener ikke, at man med rette på én gang, som nogle af ordførerne har gjort, kan fremsætte beklagelser over de høje trækprocenter, som de familier med mellemindtægterne er ramt af, og samtidig fremsætte forslag om en så betydelig stigning i de offentlige udgifter. Jeg ved godt, og jeg siger det for ikke at blive misforstået, at et større antal børneinstitutionspladser i hvert fald i et vist omfang også vil betyde større skattegrundlag gennem den erhvervsindtægt, som de gifte kvinder, der måtte ønske det, derigennem får mulighed for at oppebære, hvis de vælger det. Derfor tager jeg disse tal med forbehold, men jeg vil dog alligevel have lov at sige, at skal vi overhovedet forstå noget af, hvad der ligger i disse tal, så må disse meget omtalte godt 8 milliarder kr. sættes i relation til, hvad den øjeblikkelige totale direkte beskatning af indkomst og formue er, og de udgør da ca. $\frac{1}{3}$ af den samlede direkte beskatning. Det ville — men jeg indrømmer, det er kun et regnestykke — betyde en forhø-

jelse med $\frac{1}{3}$ af trækprocenten, hvis dette tal ureduceret skulle stå ved magt.

Jeg vil gerne have lov at sige til hr. Kurt Brauer, som rejste det spørgsmål, om den enkelte kommune selv kunne eller ville eller måtte bære disse udgifter, at man kan jo rejse spørgsmålet i socialudvalget, hvis man ønsker det. Min umiddelbare stilling til det er, at jeg ikke kan se, at der teknisk skulle være nogen vanskelighed, og det ville undre mig, om man fra statens side ville forbyde kommunerne at afholde disse udgifter. Men det er jo ikke den modtagelse, man normalt får, når man fra statens side beder kommunerne om at afholde nogle udgifter, så er det besværinger over, at staten trækker sin andel tilbage.

Jeg tror, jeg har været inde på de hovedspørgsmål, der har været rejst, men jeg vil dog gerne til sidst til fru Hanne Reintoft sige, at når der tales om den katastrofale mangel på institutionspladser, glemmer man at trække frem netop det, som hr. Holger Hansen var inde på, den stigning, der har været i de sidste år. Der er bygget 32.000 nye pladser. Man stirrer sig blind på, at vi endnu ikke har nået tilfredsstillende forhold, og jeg er enig i, at vi skal stræbe efter institutionspladser til alle forældre, der ønsker det, men man har ikke lov til at stemple den hidtidige udvikling som værende tilbagestående eller sige, at der har været øvet for svag en indsats. Udviklingen har været sådan, at vi har haft stigninger på omkring 10.000 pladser i hvert af de forløbne 3 år.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og efter henstilling udsætte mødet. Det genoptages kl. 15.45.

Mødet udsat kl. 15.25.

Mødet genoptaget kl. 15.45.

Forhandlingen genoptoges.

Albertsen: Der er af ministeren og enkelte af ordførerne fremsat nogle betragtninger